

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετήσια. Καθ' ἕνα τὸ Κοίτιος δοχ. 15. Εξέμηνος
Εἰς τὸ Ἐξωστεινόν Φρ. Χρ. 20 ἀναλόγως

Πᾶσα ἀπέδειξε πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν
οὐδ' ἄνδρον τοῦ θεορείτου δικαίου.

Ἀπὸ πᾶν δεῖ ἀφορῆ τὴν ἑφημερίδα ἀνευθυνόντων ἀποκλει-
στικῶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Οδὸς Αγίου Συμεῶν.

ΤΗΛΕΓΡΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: «ΚΗΡΥΞ» - ΜΥΤΙΑΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—Δ. Κ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΗΡΥΞ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΑΝ

ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΕΜΕΤΑΙ ΚΥΡΙΩΣ
Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η τέχνη του Κυβερνᾶν, ἰδίῳ τὸ θέμα τοῦ διαπραγματεύεται εἰς τὴν κατοικίῳ μελέτῃ του ὁ γνωστός ἀπὸ πολλὰ δημοσιεύματά του εἰς τὸ Λεσβιακὸν κοινόν, κ. Γ. Ζεμπέκης, ὁ ἀσπασίας θελήσεως Ρομῆος μὲ τὴν τεραστίαν καὶ θαυμαστὴν παρατηρητικότητά, ὁ ψυχολόγος, ὁ ποιητής, ὁ φιλόσοφος, τοῦ πᾶναι τὰ ζητήματα ἀπ' τὴ ψυχὴ καὶ—σὺν αὐστηροῦ ἀνακριτικῆς τοῦ μὲ πείσμα κυνηγᾷ τὰ εἴδη τὸν δράστην ἐνὸς σκοτεινοῦ ἐγκλήματος—τὰ ξεφραγίζει ἀπ' ὅλες τὶς ἀπόψεις—καὶ βροίοντας τὰ ψευδῆ βγαίνει κατόπιν μὲ ὄλο του τὸ κῆρος τοῦ ἀφύεται ἀπὸ τὴν ἐπιμελημένη ἐξήτασι καὶ μελέτῃ καὶ παρακολούθησιν ἐνὸς ζητήματος ὄχι ἀπλῶς νὰ προκαλέσῃ μὴ συζήτησιν, ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴ γνώμην του ποῦ πάντοτε στηρίζεται εἰς ἀσίλευτες βάσεις τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς λογικῆς.

Διότι αὐτὸ τὸ μέγα προτέρημα ἔχει ὁ πολίτιμος συνεργάτης μας. Νὰ μὴ παρασύρῃται. Τὸν ἀρθρογράφον Ζεμπέκην δὲν τὸν παρασύρει ὁ ποιητῆς Ζεμπέκης. Εἶναι ἀρθρογράφος τέλειος, ὅταν θέλῃ νὰ ῥηθρογραφή. Καὶ εἶναι ποιητῆς διὰν θέλῃ νὰ γράψῃ στίχους.

Ἡ μελέτῃ του ποῦ παρακάτω δημοσιεύομεν, εἶναι προϊόν μᾶς πολὺ ψυχολογημένης παρακολούθησος τοῦ ζητήματος τῆς τέχνης τοῦ κυβερνᾶν—ζητήματος σπουδαιοτάτου, ἀλλὰ καὶ ὑπερποτε ἐπικαιριοτάτου. Ὁ «Κήρυξ» εἶναι εὐτυχῶς προσφέρων εἰς τοὺς ἀναγνώστας του μελέ-
τας τοιαύτης σοβαρότητος:

Οτι, διήποτε καὶ ἂν συμβῆ, οἰ-
ανθήποτε μορφήν καὶ ἂν λάβουν
τὰ πολιτεύματα, εἴτε μοναρχία
εἴτε, εἴτε δημοκρατία, οἰσοθί-
ποτε καὶ ἂν κυβερνᾷ, εἴτε βασι-
λεὺς, εἴτε λαός, πάντοτε θὰ ὑπάρ-
χῃ μία τάξις ἀνθρώπων ἡ ὅποια
θὰ διέτῃ τὰς τάξεις τοῦ μείονος
μέρους τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ
εἶνε μὲν φυσικὸν οἱ πάντες νὰ
κατεῖναι ὑπὸ τοῦ πόθεν τοῦ
κυβερνᾶν τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἡ ἀ-
νισότης, τὴν ὅποιαν ἡ πρόνοια
τῆς δημιουργίας ἐθεώρησεν ἀ-
ναγκαίαν εἰς τὰς ἀνθρώπινους
δυνάμεις, ἐπιβάλλει χαλίον εἰς
τοὺς μὲν, ἰσχὸν εἰς τοὺς δὲ καὶ
δημιουργεῖ κατὰ συνέπειαν τοὺς
ἄρχοντας καὶ τοὺς ἀρχομένους.
Οὐδ' εἶνε δυνατόν νὰ ἐπανέλθῃ
ποτε ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἀπό-
λυτον ἐλευθερίαν, διότι θὰ ἔπρε-
πε νὰ διαλύσῃ τὰς κοινωνίας,
πρᾶγμα τελείως ἀφύσικον, καθ'
ὅτι τυγχάνει ζωὸν κοινωνικόν,
ἀγελαῖον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τῆς γῆς.

Κατὰ συνέπειαν τὰ οὐστήματα
ἀπλῶς ἀλλάζον μορφήν καὶ ὁ-
νομα ἡ δὲ δεσποτεία χθὲς τοῦ
τυράννου, σήμερον τοῦ χρυσοῦ
καὶ αἰθριον τῆς ἀπολύτου ἐργα-
σίας, θὰ ὑφίστανται ἐν ὅσῳ καὶ
ὁ ἄνθρωπος, δι' ὃ τὸ συμβόλαιον
τοῦ θεμιμένου μεταξὺ τῆς ἀρχο-
μένης καὶ τῆς ἀρχούσης τάξεως
εἶνε ζήτημα καλῆς πίστεως ἴσο-
ντος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ὀχι-
ζεται οὐχι κατόπιν ἀνομβίας συ-
καταθέσεως ἀλλ' ἔνεκα τῆς τά-
σεως τῶν ἀρχόντων νὰ παρεχωσι
μὲν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν εἰς
τοὺς ἀρχομένους ν' ἀπαρροῖσιν
ὅμως παρ' αὐτῶν ἐν πολλοῖς τὴν
κοινωνικὴν.

Ἀν οἱ ἀποτελοῦντες τὰ σώμα

τοῦ Κράτους προέλθουν ἐκ τῆς
ἀρχούσης τάξεως ἐπειδὴ τὰ συμ-
φέροντα των ἀργὰ ἢ γρηγόρα θὰ
λάβουν κατεῦνθον ἀντίθετον ἐ-
κείνης τῶν συμφερόντων τῶν ἀρ-
χομένων φυσικὸν εἶνε νὰ ἐθρε-
θῶσιν ἐχθροὶ καὶ ἀντιμέτωποι
τούτων.

Τούναντίον ἂν οἱ κυβερνῶντες
ἐθρεθῶσι νὰ εἶνε ἐκ τῶν τάξεων
ἐκείνων οἱ ὅποιοι θεοροῦνται ὡς
ἀρχόμενοι τότε θὰ εἶνε μὲν ἐχ-
θροὶ καὶ ἀντιμέτωποι τῶν ἄλ-
λων ἀλλ' εἰς ἐλάσσονα κλίμακα
ποσοῦ καὶ ἐν πολλοῖς καὶ ποιοῦ.

Ἀλλὰ τότε θὰ ἐπέλθῃ ἀφύ-
κτως τοιαύτη ἀνατροπὴ καὶ τοι-
αῦτα κατὰ εἰς τὴν ἄξει τοῦδε
κρατοῦσαν τάξιν ὅστε οἱ ἀποτε-
λοῦντες αὐτὴν νὰ σκεφθῶσιν,
ἀλλὰ πλεόν ὀλίγον ἀργὰ, ἂν δὲν
ἦτο προτιμώτερον ὑποχωροῦντες
βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον νὰ συμ-
βιβᾶσιν τὰ πρᾶγματα, οὕτως
ὅστε ἐν τῇ φυσικῇ ἐξελίσομε-
νῃ μεταβατικῇ καταστάσει νὰ
αἰσθανθῶσιν ὀλιγώτερον τὸ κα-
κὸν καὶ τὸ βῆρος τοῦ κρημισθέν-
τος οἰκοδομήματος.

Ἀν ἐγίνετο τοιοῦτοτρόπως, τὰ
πρᾶγματα τοῦ κόσμου θὰ ἔβα-
νον κατ' ἄριστον τρόπον, ἀλλ' ἐ-
πειδὴ οἱ ἄνθρωποι εὐκόλως δὲν
παραχωροῦν τὴν προνομιοῦχον
θέσιν εἰς τὴν εὐρέθησαν, ἐπέρχε-
ται δυστυχῶς, ραγδαίως τὸ ἀντί-
θετον ὄραμα καὶ γεννῶνται τοι-
ουτοτρόπως αἱ ἐπαναστάσεις, αἱ
ὅποιοι ἐπιτυγχάνουν μὲν ἂν ἡ
ἐκ τῶν κάτω ὀδήσις εἶνε ἰσχυρὰ
καὶ σταθερὰς διαρκείας, ἀποτυ-
χάνουν δὲ πάντοτε ἂν τὰ στοι-
χεῖα τὰ ὅποια ἐπεχείρησαν τὴν
ἐπαναστάσιν ἠκῶς ὑπελάσσαν
τὰς αὐτῶν δυνάμεις.

Ἀν λοιπὸν ἡ νῦν κρατοῦσα τά-
ξις θέλῃ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν
ἀρχὴν ὀφείλει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς
τοῦτο, πῶς ὄλον δεῖ θὰ ἰδύνατο
νὰ συγκεντρώσῃ εὐχί τὸν φόβον
τῶν ἀρχομένων δι' ἀχανῶν νο-
μοθεσιῶν, ἀλλὰ τὴν ἐμπιστοσύ-
νην καὶ τὴν πεποίθησιν τούτων
διὰ παροχής εἰς αὐτοὺς, ζωῆς ὑ-
ποφερτῆς, τὴν ὅποιαν μέχρι τού-
δε ἠρηγῆσαν νὰ παράσχουν εἰς
τοὺς λαοὺς τὰ πολιτεύματα ὄλων
τῶν ἐποχῶν. Διότι εἶνε δυστυχῶς
ἀληθές δι' ἅλα αἱ κυβερνήσεις,
αἱ ὅποιοι ἐνεφανίσθησαν ὑπὸ τὸν
ἥλιον, ὑπῆρξαν κατ' ἐξοχὴν ἐγ-
θροὶ τοῦ πολίτου ὡς ἀτόμου, τοῦ
μὴ δυναμένου νὰ συνυπολορίσῃ
ἐαυτὸν μεταξὺ τῶν ὑπερχουσῶν
τάξεων.

Ἡ κατεῦνθον ὕδεν τῆς προ-
νοίας τοῦ Κράτους δέον νὰ εἶναι
πολλαπλῆ ἂν δὲν ἐπιζητεῖται ὁ
κλισησμός, ἡ ἀπόκλιση τοῦ κύ-
ρους καὶ τέλος αὐτῆς ἡ διάλυσις.
Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι συνήθως
ζητοῦν πολλὰ χωρὶς καὶ νὰ δι-
δουν πολλὰ, ὅταν τὴν νὰ δό-
σουν, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ση-
μερινὰς ἐπικρατείας, εὐδέποτε
συνάραθον τοὺς κερσεθησῆς ἐκεί-
νους οἱ ὅποιοι, ὑποσήμεων μὲν
δὲν φρεῖδονται ἀλλ' εἰς ἔργα εἶ-
νε φρεῖδωλοὶ ὡς οἱ κοινοὶ φιλό-
γυροὶ

ΖΕΜΠΕΚΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ

Ἡ πρόνοια τοῦ Κράτους
ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκπαιδεύσει

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΟΔΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΟΥΓ'Ι ΛΩΝ

Δικαιότητα ἀκατήρητῃ ἡδὴ «ιστορικῶς»
ὁ λόγος, καὶ τοῦ ὅποιον ὁ Πρόεδρος
τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξήτειρε ἀπὸ
τὸ Κρατῆρον ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἐπι-
λέξιον μετὰ τῆς Γερμανίας κατὰστασιν,
καὶ ἐπρωκαίει παντοῦ βεβαιῆταιν αἰ-
σθησιν.

Γνωρίζομεν μέχρι τοῦδε ἐκ στενῶν ῥό-
νον τηλεγραφικῶν περιλήψεων τὸν θαυ-
μάσιον τοῦτον λόγον τοῦ Οὐίλσον. Ὁ
δεξιὰ ἴσως περιλήψῃ, οὐδ' ἡ μάλλον
ἐκτενῆς, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ δόσῃ ἀρι-
στῆ ἰδέαν τοῦ μνημοσίου τοῦτον λόγου,
τοῦ ἀποτελοῦντος συγχέως τὸ ἀγρία ε-
ρεν ἐναντίον τῆς αὐτακτῆς Γερμανίας
κατηγορητῆρον καὶ τὴν πασοακτικῶν
δικαιοσύνην τῆς ἡμοσύνης τῶν δυοῦσε
θένων εἰς ἄμναν Σιμμάρον τῆς Σινεν-
νοήσεως, ὅπως συζητοῦν τὸν πόλεμον
μέχρι τῆς ζωῆς.

Ὁ Πρόεδρος ὁ λόγος ἀναλαίει ἐν ἀρχῇ
τὴν κατὰστασιν, τὴν ὅποιαν ἐδημοσίου-
σεν ὁ ἄνευ ὅλων ὑποβροχικῶς πόλεμος
τῆς Γερμανίας, ἐπεταθείς ἀθήμῃ μέχρι
καὶ τὸν πλεόντων νοσοσημείων, μέχρι καὶ
τῶν ἀποπολιτῶν τῶν μεταφερθέντων βου-
θήματα εἰς τοὺς ἴσων δομασθέντας,
πληθύνον τοῦ ἑλγίου, μέχρι παρὰ
σεως καὶ τῶν ὀδοσῶν ὑπο τῆς Γερμα-
νικῆς Κυβερνήσεως ἀπασῆσιν, ὅπως
παρῆται, ἂν μὴ εἰ ἄλλο, παρῆς εἰς τὰ
κλήρωματα τῶν συναντισμένων πρὸς τὰ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΡΑΤΑ

Γοργὰ βροχίζει τὰ νερά ποῦ ἠρεμοῦν.
Καὶ κίβως οἱ ἠλοκαυμένοι τραποῖοὶ οἱ
ἐκθυθάλιοι παραδίδε με τὰ γρηνά ποδία
καὶ χερσὶ καὶ τὰ ἔσοκελα κερὰλια τους
ἀνασπώνονται πάνω στους στενοὺς πάγ-
κους γὰ νὰ τραβήξουν με περισσύτερη
ὀρη τὰ βροσὶ κομπὰ ἑσάρεις πῶς βλέ-
πεις τοὺς ἔστας τῶν βασιῶν Τηροσων
ποῦ ὄδεσαν τὰ Σαλαμίνα νερά. Τοῖα ἡ
τράτα ἔσεται κ' ἄρατα καταπροσῶνται.
Καὶ ἀπὸ τῆς πρῆμν καὶ ἀπὸ τῆς πλῶσῃ
καταβαίνουν με βία στὴ θάλασσα οἱ ἐκ-
θυθάλιοι παραδίδε. Κ' ἔνα μισρὸ φε-
ροῦλο ποῦ κροσιῶσθη κ' αὐτὸ ἀπ'
τῆς πρῆμν γὰ νὰ κατεβῇ στὴ θάλασσα
βουτίει ἔως τὰ στήθη καὶ με πείρα
ὄθρον ἀντρο περπατοῦσας μετ' αὐτὰ νερά
καὶ φράει στήν ἀροθιάσασιν γὰ νὰ
μαζεύῃ τὸ μακρὸ σκονὶ ποῦ τῶρα ἀγγι-
σαν νὰ τὸ τραβῆνε με δωδεκάδα παρα-
δες..... Ὁ ἥλιος καίει δυνατὰ, καὶ τὰ μύ-
γολια καὶ οἱ λαοὶ καὶ τὰ ποδία καὶ τὰ
τροχὰ γέμια τῶν φαροκίλων στήθων...
σπάζουν κόκκινο ἴδω, τὴν κόκκινη ἀ-
γωνία τῆς ζωῆς τῶν ποῦ ἀγρία πολέμου
ὄλο τὸ στοιχεῖα τῆς Φύσις νὰ τὴν δυ-
ναμῶσιν με καὶ νὰ τὴν ὀξῶν ποῖα σὲ
κίπια θάλασσα ἡ σὲ κίπια ἔσρα...

ΠΑΡΕΑ

Εἶνε τρεῖς κ' ὅσο καὶ πληθαίνει, Κε
δὲν πᾶσι παραδίδε ἄρατα, σὲ νίμο ἀ-
κοῦνται καὶ γέλοισιν δυνατὰ ἐσπασίματα.
Τὸ γαροῦν διαρκῶς κοβῆλα. Καὶ ἡ πα-
ρεα διαρκῶς πίνει..... Ἐνα τραγοῦδι
σηκῶνται στὸν ἔστω καὶ στὴ ζωὴ καὶ ἐ-
κλυθεροῦνται τὰ τραγοῦδι...

Τὴν ἴδια στιγμὴ κλῆματα ἀκοῦνται.
Ἄνο παδῆκα κλαίει, κλαίει ἀπαρηγό-
ρητα σὺν νὰ ἔχων τοὺς γονεῖς τῶν.
Γιατὶ κλαίει τὰ παδῆκα;

Τὴν ἴδια στιγμὴ κλῆματα σὲ νοῦ ἡ
ἄροθῆσις; γιατί γέναι ἡ παρεα;
Ὁ! τὴ ἀνάποδα τῆς ζωῆς...

ΡΟΥΑ

πειρατικὴ σκῆρῃ ἐμπορικῶν πλοίων νὰ
σάσῃν τὴν ζωὴν των, καὶ ἔσσει τὴν ἀ-
δυναμίαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἐθροίσεται πλέον
ἡ ἄμερση καὶ κρατήσῃ ὑπὸ τοῦτοῦτος ὄ-
ρους τὴν ἀδελφοσύνην τῆς.

«Ὅδὲ σπῆταιν πλέον σήμερον—ἐξ-
κολοῦθαί—τὰς ζημίας τὰς ὀλικὰς, ὅσον
καὶ ἂν εἶνε ὑπερχοῖς, ὅσον καὶ ἂν εἶνε
τεράστια. Ὅλα μοι αἱ σκέψεις συγκεν-
τροῦνται εἰς τὴν ἐκνεμένην καταστροφὴν
ἀμικῶν ἀνθρωπίνων ὀπασῆων, ἀνδρῶν
γυναικῶν καὶ μικρῶν παιδιῶν, ἀνθρώ-
πων τῶν ὀλοκῶν τὰ φιλῆσκα ἐπαγγέλιμα
καὶ εἰς τὰς σκοτεινότερας περιόδους τῆς
συνγροῦν ἱστορίας ἀπῆλθον σεβασμοῦ
καὶ προσκατοῦς.

«Δὲ τὰς περιουσίας τὰς καταστροφόμε-
νες εἶνε δυνατόν ν' ἀδοξομωθῶσιν. Ὁ-
χι ὅμως καὶ διὰ τὰς ζωομένης ὀλικῆς
τῶν ἄμικῶν καὶ ἀνυπερσπασίτων πῆ-
θουκῶν.

Καὶ ἀπολυθῆναι ὁ θεοβροχῆμος πόλεμος
τῆς Γερμανίας κατὰ τοῦ ἐμπορίου, εἶνε
πόλεμος κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, εἶνε πό-
λεμος ἐναντίον ὄλων τῶν ἔθνων».

Παρατίθω ἀνατύπωσιν τῆς γνώμης τοῦ
ἀπὸ ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικῆς
τῆς ἠποκλήσιον κατὰστασιν, παρὶ τῶν μὲ-
σῶν τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιηθῶσι, εἰς
τῶν ἀναγκαῶν τιμωσῆσιν, τοῦ συγροῦτῃ

